

ved en Ekspropriation eller ved en Overdragelse fra vedkommende Ejere til Staten. Jeg tror, at det den Gang strandede ikke saa meget paa Summens Størrelse eller paa Principet som derpaa, at man vilde afvente en Højesteretsdom, da den Mening var temmelig almindelig, at Fiskegaardens Ejers Ret i Virkeligheden var meget problematisk. Efter at nu denne er flaaet fast, skønt den ganske vist ikke er saa stor, som han gjorde Fordring paa, efter at han nu ved Højesteretsdommen har faaet det flaaet fast, saa mener jeg rigtignok, at Tiden maatte være kommen til, hvis man i det hele taget vilde gøre noget i Retning af en Forbedring i Forholdet, da snarest mulig at saa det afløst, helst ved mindelig Overenskomst, men ellers ved Ekspropriation. Jeg antager, det vilde kunne gøres ved Ekspropriation, da det er en saa betydelig Mængde Menneſker, der ere interesserede deri, og at det nok kunde være rimeligt, at Lovgivningsmagten gif med til en Lov i den Retning. Men i øvrigt vil jeg tillade mig at fremhæve, at idet Staten overtager denne Ejendom, saa er jo hele denne Sum ikke givet væk til Befolkningen der paa Egnen. For det første vilde Fiskeriet, selv om det blev givet frit, have en betydelig Værdi ved selve Fiskegaarden, og dernæst er der vel ingen Steder her i Landet, hvor Forholdene egne sig mere til Anlæggelse af en stor Anstalt for Opdræt af Fiske. Bore Naer og Fjerde ere ikke saa ganske saa, uden at de jo nok kunne fortjene, at Staten traadte til her for at forøge Fiskemængden ved en Opdrætningsanstalt, som staar under dens Tilſyn under kyndig Vejledning, og der findes ingen Steder, hvor det lettere kunde lade sig gøre end her. Ved at købe denne Ejendom tror jeg, at Staten uden Tab vilde kunne støtte Fiskeriet i en meget betydelig Grad, og selv om Summen ikke helt kunde forrente sig, saa vil jeg være enig med den højtærede Indenrigsminister i, at der ikke vil være noget urimeligt i, om de stedlige Autoriteter der paa Egnen bidrage deres dertil. Men naar den ærede Minister udtaler, at han venter, at der skal komme Tilbud derovre fra i saa Henseende, saa forekommer det mig rigtignok at være den rimeligste Vej at gaa, at den højtærede Minister udarbejder et Forslag og siger, at paa Betingelse af, at de derovre ville bidrage saa og saa meget, saa overtager Staten Ejendommen; det vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister, og det forekommer mig, at der kunde være saa meget mere Grund til for Regeringen og Rigsdagen at gaa denne Vej, som det jo fremgaar af Forhandlingerne i Dag, at den Lov om Fiskeriet, som blev

vedtagen her for nogle Aar siden, er saa uheldig affattet, at man kan gøre gældende for en Domstol, at Fiskeriet ved Randers kan komme ind under Havfiskeriet. (Veth: Frisenvold). Ved Frisenvold. Vi havde her for nogle Dage siden en Lov om Fiskeri, hvor der blev Spørgsmaal om, hvorvidt Muslinger og Østers kunde komme ind under Begrebet Fisk, men det var dog Spørgsmaal om noget, der er karakteriserende for Saltvandsfiskeriet. Jeg gad nok vide, om man oppe ved Frisenvold Fiskegaard kan fiske noget, som der kan være Tale om kan karakteriseres som Havfiskeri. Det kunde mulig være, at man kunde fiske noget af det, som den ærede Ordfører (Tutein) gjorde opmærksom paa den Dag, vi havde Loven til Forhandling, nemlig nogle Ankere og Ankertove, men det mente dog den højtærede Indenrigsminister ikke kunde gaa ind under Fiskeribestemmelsen. Men uagtet vi have ikke saa ganske saa Jurister her i Ringet, saa har saa vel Ringet som den højtærede Indenrigsminister været ude af Stand til at skrive en Lov, som ikke en Jurist kunde benytte paa en saadan Maade, at det blev tvivlsomt, om Fiskeriet ved Frisenvold Laksegaard er Saltvands- eller Ferskvandsfiskeri. (Veth: Det er Saltvand oppe ved Silkeborg ogsaa.) Ja, derfor mener jeg, at der kunde være fuld Grund for den ærede Minister til at søge at fremkalde et Lovforslag, hvorved disse abnorme Forhold bleve afhjulpne, og jeg tror, at det vil finde en gunstig Modtagelse her i Rigsdagen. I ethvert Tilfælde var det, som jeg sagde før, saaledes for 5—6 Aar siden. Man afventede kun Højesteretsdommen for at kunne gaa til Afviklingen af Forholdene derovre. Det er en saa betydelig Befolkning, hvis Interesser det drejer sig om, at jeg for mit Vedkommende ubetinget vil tillade mig at opfordre den ærede Minister til at gøre Alvor af denne Sag.

Indenrigsministeren (Sngers Lev):

Det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Veth) har ikke været opmærksom paa, at da jeg før udtalte mig om Appelspørgsmaalet, saa nævnte jeg kun Appellsummen, men om der dertil kan knyttes fri Proces, er et Spørgsmaal jeg ikke indlader mig paa at tale om, thi Reglerne derfor kender jeg ikke. Men at saa Sagen i Almindelighed gjort appellabel, vil jeg altid interessere mig for, naar det gælder et Principspørgsmaal. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) nævtede i sin Almindelighed, hvor ønskeligt det kunde